Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

# Arrest

**nr. 353 071 van 16 september 2026**
**in de zaak RvV X / IV**

**Inzake:** **X**

**Gekozen woonplaats:** **ten kantore van advocaat L. ZWART**
**Roemeniëstraat 26**
**1060 BRUSSEL**

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

**DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 januari 2023.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (de RvV-wet).

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 juli 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 september 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. ZWART.

**WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 24 september 2020, dient op 8 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 16 maart 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 27 april 2022.

1.3. Op 26 januari 2023 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend verstuurd wordt op 27 januari 2023 en die door verzoeker bij zijn verzoekschrift wordt gevoegd als stuk 1.

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (het EVRM), van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (het Handvest), van de artikelen 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 26 van het Koninklijk Besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker voert aan dat het niet betwist wordt dat zijn vader werkzaam was bij een Amerikaanse basis als bewaker op de luchthaven van Jalalabad. Hij acht dit voldoende om hem internationale bescherming toe te kennen. Hij meent verder dat het onmogelijk is om enig bewijs bij te brengen van de dood van zijn vader en van de bedreigingen die uitgingen van de taliban.

Verder stelt verzoeker dat het niet is omdat Afghaanse families gewoonlijk groot zijn, dat het onmogelijk zou zijn dat zijn moeder en vader enige kinderen waren. Hij ziet niet in waarom hij daarover zou liegen.

Verzoeker betoogt vervolgens dat hij een zeer lange periode in België verblijft en dat hij bij terugkeer als ongelovige zal worden beschouwd door de taliban, waardoor zijn leven er in gevaar zal zijn. Hij beroept zich op het voordeel van de twijfel en verwijst naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Hij wenst te onderstrepen dat hij sedert oktober 2020 in België is en verwijt de commissaris-generaal hem geen specifieke vragen te hebben gesteld over zijn gedragingen, zijn conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de duur van het verblijf in een westers land of zijn zichtbaarheid. Hij preciseert dat hij afkomstig is uit een zeer conservatief milieu en dat zijn jarenlange verblijf in Europa het zeer waarschijnlijk maakt dat hij met vervolging geconfronteerd zal worden in geval van een terugkeer naar Afghanistan. Hij stipt nog aan dat hij Frans geleerd heeft, dit inmiddels goed spreekt en lessen volgt om schilder te worden. Verzoeker citeert opnieuw uitvoerig uit rechtspraak van de Raad en uit enkele rapporten.

Vervolgens gaat hij in op de subsidiaire bescherming en meent dat hij het risico loopt op foltering en een onmenselijke en vernederende behandeling bij terugkeer. Hij wijst erop dat de situatie in Afghanistan drastisch veranderd is sedert augustus 2021 met de machtsovername door de taliban. Het land wordt volgens hem nog steeds bedreigd door terroristen van de islamitische staat, Al Qaida en de taliban. Hij citeert uit verschillende rapporten en verwijst nog naar een reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken van 28 maart 2022 waaruit blijkt dat het te gevaarlijk is voor een Belg om naar Afghanistan te reizen, waardoor het ook voor hem onmogelijk is om daar te leven. Verder stipt hij aan dat het op basis van de beschikbare landeninformatie niet uit te sluiten valt of de taliban de verantwoordelijke actoren zijn voor de precaire socio-economische en humanitaire situatie.

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker verschillende schooldocumenten.

3.2. Op 21 augustus 2026 maakt de commissaris-generaal een pleitnota over, waarin zij refereert aan volgende stukken, waarvan zij telkens de weblinks vermeldt:

- EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments,* 4 november 2022;
- EUAA, *Afghanistan Security Situation,* augustus 2022;
- EASO, *Afghanistan Country Focus*, januari 2022;
- EUAA, *Afghanistan – Country Focus,* december 2023;
- EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, juni 2026;
- EUAA, *Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*, augustus 2022;
- EASO, *Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*, augustus 2020;
- EUAA, *Afghanistan: Targeting of individuals*, augustus 2022;
- UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023;
- COI Focus *Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023;
- EUAA, *COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian Developments*, 2 februari 2024;
- EUAA, *Afghanistan – Country Focus*, november 2024;

- EUAA, *Afghanistan – Country Focus*, januari 2026;
- EUAA, *COI Query Afghanistan. Major legislative, security-related, and humanitarian Developments*, 27 maart 2026.

3.3. Op 26 augustus 2026 maakt verzoeker een pleitnota over, waarbij hij volgende stukken voegt:

- Arbeidsovereenkomst;
- Attesten leraren;
- *certificat de qualification construction*;
- Tijdelijk rijbewijs;
- *preuve obtention d'un diplôme ou certificat;*
- *attestation suivi d'une formation citoyenne;*
- *contrat d'alternance;*
- *extrait de casier judiciaire;*
- *plan de formation.*

4. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

5. Beoordeling van de nood aan internationale bescherming

5.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift in essentie aan dat hij omwille van zijn lange verblijf in België en de invulling die hij hieraan heeft gegeven bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden door de taliban.

5.2. De commissaris-generaal oordeelt in de bestreden beslissing hieromtrent wat volgt:

*“In dit verband moet erop gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omvang, gebaseerd zijn p de heersende culturele normen en waarden en algemeen in Afghanistan geldende regels betreffen; U toont immers op geen enkel manier aan dat uw levensstijl in België deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor w identiteit of morele integriteit dat er van u niet mag verwacht worden dat u dit opgeeft indien hu hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren; Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl en uiting is van uw politieke of religieuze overtuiging. U bent er niet in geslaagd aan te tonen dat u dermate verwesterst zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.*
[…]

*In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijk dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.”*

5.3. Uit de beschikbare landeninformatie aanwezig in het rechtsplegingsdossier blijkt wat volgt.

De taliban kwamen op 15 augustus 2021 opnieuw aan de macht en kondigden de heroprichting van het ‘Islamitisch Emiraat Afghanistan’ aan. Sindsdien is de uitsluitend uit mannen bestaande, door Pashtunen gedomineerde zogenaamde interim-regering van de taliban, permanent geworden. Deze heeft haar macht verder geconsolideerd en evolueert in de richting van een theocratische politiestaat. De macht is gecentraliseerd onder de hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhunzada, die absolute macht geniet en

de politieke, bestuurlijke en religieuze instellingen van Afghanistan controleert (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, januari 2026, p. 16).

De taliban hebben een *de facto*-regering ingesteld met een politiek monopolie, vergelijkbaar met een eenpartijstaat. Er bestaat geen politieke oppositie en de maatschappelijke ruimte is sterk ingeperkt. Critici, journalisten en andere personen met afwijkende meningen worden geconfronteerd met mediacontrole, intimidatie, arrestaties en andere vormen van repressie. De beschikbare landeninformatie wijst bovendien op een verdere verslechtering van de mensenrechtensituatie, met onder meer willekeurige arrestaties en detenties, buitengerechtelijke executies, doodstraffen, lijfstraffen, foltering en andere vormen van mishandeling.

De taliban baseren hun beleid op een ultraconservatieve interpretatie van de soennitische islam, in het bijzonder de Hanafi-rechtsschool en het deobandisme. Na de machtsovername schaften zij de grondwet van 2004 af en verklaarden zij de sharia tot het toepasselijke rechtssysteem. De *de facto*-autoriteiten beschouwen het als hun fundamentele taak om de bevolking te laten leven overeenkomstig hun interpretatie van de religieuze wetgeving. Daartoe werden talrijke decreten, instructies, richtlijnen en wetten uitgevaardigd die betrekking hebben op vrijwel alle aspecten van het dagelijkse leven maar waarvan de juridische status niet steeds duidelijk is. Deze regels hebben onder meer betrekking op gedrag en uiterlijk, kledingvoorschriften, religieuze praktijken, relaties tussen mannen en vrouwen, onderwijs, media en culturele activiteiten. De rechten van vrouwen en meisjes zijn daarbij bijzonder sterk beperkt. Het juridische kader wordt gekenmerkt door een grote mate van onzekerheid. Hierdoor kunnen individuele handhavers en lokale autoriteiten regels verschillend interpreteren en toepassen. Tegelijkertijd blijkt uit de landeninformatie een algemene tendens naar een meer uniforme en strengere handhaving in het hele land, hoewel regionale verschillen blijven bestaan.

Een belangrijke ontwikkeling vormt de publicatie van de zogenaamde moraliteitswet van 31 juli 2024. Deze wet bundelt en formaliseert een groot aantal regels die reeds sinds de machtsovername bestonden. Zij bevat voorschriften inzake gendersegregatie, kleding, het bedekken van het lichaam en gezicht van vrouwen, baard- en haarvoorschriften voor mannen, religieuze verplichtingen en omgangsvormen. Daarnaast worden onder meer het niet deelnemen aan verplichte gebeden, vriendschap met of het imiteren van niet-moslims, muziek en bepaalde andere gedragingen verboden. De codificatie van deze regels wordt door sommige bronnen beschouwd als een aanwijzing dat zij strikter en repressiever zullen worden toegepast. De regels dragen bovendien bij tot de verdere institutionalisering van genderapartheid.

In 2026 werd daarnaast een nieuw Wetboek van Strafvordering voor Rechtbanken uitgevaardigd. Volgens de aangehaalde informatie bevat dit wetboek bepalingen die in strijd lijken te zijn met internationale mensenrechtennormen. Het zou onder meer discriminatie op grond van sociale status mogelijk maken waardoor er sprake is van klassenjustitie, het recht op een eerlijk proces beperken, lijfstraffen uitbreiden en de onderdrukking van andersdenkenden, minderheden en vrouwen faciliteren. Het wetboek bevat bovendien bepalingen die kritiek op de islamitische voorschriften en de talibanleiders strafbaar stellen. Ook worden bepaalde vormen van afwijkend religieus denken of gedrag als bijzonder ernstig beschouwd. De beschikbare informatie over de daadwerkelijke tenuitvoerlegging van dit nieuwe wetboek is evenwel nog beperkt.

Voor de handhaving van hun interpretatie van de sharia hebben de taliban opnieuw het *Ministry for the Propagation of Virtue and Prevention of Vice* (MPVPV) opgericht. Dit ministerie speelt een centrale rol bij het toezicht op het privéleven van de bevolking en op de naleving van de opgelegde regels. MPVPV-handhavers beschikken over ruime bevoegdheden en er zijn voortdurende meldingen van verbale intimidatie, arrestaties, pesterijen en fysiek geweld. Binnen hun mandaat kunnen zij volgens een glijdende schaal optreden, gaande van een waarschuwing of bedreiging tot boetes, opsluiting of andere straffen.

Hoewel de handhaving regionaal kan verschillen en in bepaalde stedelijke gebieden soms minder streng is dan in rurale en conservatieve regio's, blijkt uit de landeninformatie dat de repressie verder is toegenomen. De vage formulering van bepaalde regels laat bovendien ruimte voor individuele handhavers om deze naar eigen inzicht strenger of soepeler toe te passen. UNAMA documenteerde in de periode van augustus 2021 tot maart 2024 meer dan duizend gevallen waarin de handhaving van voorschriften door MPVPV-personeel gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen.

Ook de rechtbanken passen de strikte interpretatie van de sharia toe. Sinds een instructie van Akhunzada in november 2022 om de sharia volledig toe te passen, worden onder meer doodstraffen en lijfstraffen opgelegd. Hudud- en qisasstraffen kunnen executie, steniging, geseling en amputatie omvatten. De interpretatie van de sharia wordt daarbij in belangrijke mate overgelaten aan individuele rechters, wat aanleiding kan geven tot verschillen in de opgelegde straffen.

Bijzonder relevant voor de beoordeling van morele normoverschrijdingen is *zina*, waaronder seksuele betrekkingen buiten een wettig huwelijk, voorhuwelijkse en buitenechtelijke seksuele betrekkingen vallen. Ook vrouwen die slachtoffer zijn van verkrachting kunnen hiermee worden geconfronteerd. De beschikbare informatie vermeldt ernstige incidenten van arrestaties, lijfstraffen, stenigingen en moorden in verband met vermeende *zina*. Meer algemeen worden lijfstraffen gebruikt voor uiteenlopende zogenaamde morele misdrijven. De cijfers wijzen bovendien op een aanzienlijke toename van het aantal geselingen in 2025.

De taliban streven volgens de landeninformatie ook naar een zuivering van de Afghaanse samenleving van buitenlandse invloeden. Dit uit zich onder meer in het onderwijsbeleid. Seculiere vakken en onderwerpen die volgens de autoriteiten strijdig zijn met de islamitische voorschriften en de Afghaanse cultuur worden beperkt of verwijderd. Dit betreft onder meer onderwijs over democratie, burgerschap, mensenrechten, gender en vrouwen. Tegelijkertijd wordt religieus onderwijs bevorderd en wordt de rol van madrassa's uitgebreid en gereguleerd.

Ook de vrijheid van meningsuiting en de toegang tot sociale media zijn steeds verder ingeperkt. De *de facto*-autoriteiten monitoren onlineactiviteiten en volgen onder meer journalisten, activisten en andere gebruikers van sociale media. Kritiek op de taliban of online-inhoud die als onislamitisch of moreel problematisch wordt beschouwd, kan leiden tot huiszoekingen, arrestaties en detentie. Daarnaast wordt melding gemaakt van controles van mobiele telefoons en het gebruik van een uitgebreid netwerk van menselijke informanten. Hierdoor is een klimaat van angst en zelfcensuur ontstaan.

Blasfemie en afvalligheid worden in dit kader bijzonder zwaar aangerekend. Personen die kritiek leveren op de islamitische voorschriften of worden beschouwd als personen die overtuigingen verdedigen die strijdig zijn met de islam, kunnen volgens de beschreven regelgeving zware straffen riskeren. De landeninformatie vermeldt bovendien dat personen die de islam hebben verlaten of van de dominante religieuze normen afwijken, zich doorgaans niet publiekelijk uitspreken, waardoor het aantal geregistreerde incidenten beperkt blijft.

Wat Afghanen betreft die het land hebben verlaten, blijkt een ambivalente houding binnen de taliban en de Afghaanse samenleving. Personen die om economische redenen in het buitenland verbleven, kunnen anders worden bekeken dan voormalige leden van de overheid, activisten, journalisten, intellectuelen of andere personen die als onderdeel van de vroegere elite worden beschouwd. Vooral in bepaalde rurale en conservatieve gebieden bestaat volgens de bronnen argwaan tegenover personen die naar Europa of de Verenigde Staten zijn gegaan.

Tegelijkertijd hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen in het buitenland opgeroepen om terug te keren. Miljoenen Afghanen zijn de voorbije jaren vanuit onder meer Iran en Pakistan naar Afghanistan teruggekeerd. Veel van deze personen ondervinden bij hun terugkeer vooral problemen met herintegratie, gebrek aan financiële middelen en het ontbreken van een sociaal netwerk. Terugkeerders kunnen als buitenlanders worden beschouwd wegens hun accent, kleding of gedrag, en kunnen zich genoodzaakt zien zich aan de nieuwe regels en normen aan te passen om stigmatisering te vermijden.

De informatie over personen die vanuit westerse landen zijn teruggekeerd, blijft daarentegen beperkt en grotendeels anekdotisch. Uit de beschikbare informatie blijkt niet dat terugkeerders uit Europa systematisch worden gearresteerd of mishandeld uitsluitend omdat zij uit een westers land terugkeren. Bij aankomst kunnen personen uit westerse landen soms meer vragen krijgen, maar systematische ondervragingen of arrestaties blijken niet te zijn vastgesteld. Wel kunnen personen met een specifiek risicoprofiel, zoals voormalige veiligheidsmedewerkers, personen met banden met verzetsgroepen of andere personen die reeds door de taliban worden geviseerd, bijzondere risico's lopen.

De meeste bronnen zijn het erover eens dat terugkeerders over het algemeen niet specifiek worden vervolgd omdat zij terugkeerders zijn. Niettemin kunnen individuele personen worden vervolgd of mishandeld wanneer zij tot een specifiek risicoprofiel behoren. Bovendien kunnen lokale gemeenschappen en leiders op dorpsniveau vaak snel op de hoogte raken van de terugkeer van een persoon, waardoor de mogelijkheden voor anonimiteit beperkt kunnen zijn.

De landeninformatie erkent dat personen die als "*verwesterd*" of als beïnvloed door westerse waarden worden beschouwd, in bepaalde omstandigheden door de taliban, familieleden of buren als verraders of ongelovigen kunnen worden gezien. Personen met een westerse opleiding, personen met een afwijkende levensstijl, middenveldactivisten of personen uit stedelijke milieus kunnen in het bijzonder met argwaan worden bekeken.

Ook terugkeerders uit Europa kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering. Roddels over vermeende westerse invloeden kunnen zich snel verspreiden en terugkeerders kunnen ervan worden verdacht niet meer te bidden, zich te hebben bekeerd, alcohol te hebben gedronken of andere verboden handelingen te hebben

gesteld. Kleine beschuldigingen kunnen volgens de bronnen soms tot conflicten leiden. Stigmatisering, discriminatie of sociale uitsluiting vormen echter niet automatisch vervolging of ernstige schade. De ernst, het systematische karakter en een eventuele cumulatie met andere risicofactoren moeten steeds worden onderzocht.

Uit de objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende twee risicoprofielen worden aangeduid:

1) Personen die worden geacht worden godslastering (blasfemie) en/of afvalligheid (apostasie) te hebben gepleegd:

Dit profiel omvat personen die de religieuze overtuiging of beginselen van de islam hebben verlaten of afgezworen, dan wel geacht worden dit te hebben gedaan (afvalligheid), evenals personen die geacht worden zich godslasterlijk te hebben uitgelaten over God of heilige zaken (blasfemie). Het omvat personen die zich tot een ander geloof hebben bekeerd (bijvoorbeeld bekeerlingen tot het christendom), evenals personen die niet geloven in of geen geloof hebben in het bestaan van God (atheïsten). Voor personen die geacht worden blasfemie en/of afvalligheid te hebben gepleegd, met inbegrip van bekeerlingen en atheïsten, kan in het algemeen worden aangenomen dat er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging, aangezien deze personen worden beschouwd als tegenstanders van de religieuze ideologie van de taliban en daarom door de *de facto*-autoriteiten worden geviseerd. Dit profiel moet worden samengelezen met het tweede risicoprofiel.

2) Personen die worden geacht religieuze, morele en/of maatschappelijke normen te hebben overschreden/overtreden:
Dit profiel heeft betrekking op personen van wie de handelingen, gedragingen of praktijken worden beschouwd als een overtreding/overschrijding van religieuze, morele en/of maatschappelijke normen, ongeacht of de vermeende overtreding/overschrijding van deze normen zich in Afghanistan of in het buitenland heeft voorgedaan. Van een dergelijke vermeende overtreding/overschrijding kan ook sprake zijn wanneer personen worden beschouwd als beïnvloed door buitenlandse waarden, bijvoorbeeld vanwege hun activiteiten, gedrag, uiterlijk of geuite meningen, die als niet-Afghaans of niet-islamitisch kunnen worden beschouwd. Dit kan ook personen omvatten die naar Afghanistan terugkeren nadat zij in westerse landen hebben gewoond. Welke praktijken als een overtreding/overschrijding van deze normen worden beschouwd, is afhankelijk van verschillende factoren, zoals de lokale context, de betrokken actoren en hun interpretatie van deze normen.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

Voor personen die worden beticht van '*zina'* kan in het algemeen worden aangenomen dat er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging, aangezien dergelijke feiten door de taliban als morele misdrijven worden beschouwd en door de *de facto*-autoriteiten regelmatig worden bestraft met lijfstraffen.

Voor andere personen van wie wordt aangenomen dat zij in Afghanistan of in het buitenland religieuze, morele en/of sociale normen hebben overtreden/overschreden, dringt zich in het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren, zoals het beroep (in het bijzonder kunstenaars, kappers, medewerkers van schoonheidssalons), het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal worden beschouwd als een persoon *"die de religieuze, morele en/of sociale normen overschreden"* heeft. Het komt aan verzoeker toe dit concreet aan te tonen.

In de EUAA *Country Guidance: Afghanistan* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen worden bijgetreden (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, juni 2026, p. 41-46).

5.4. In haar pleitnota verwijst de commissaris-generaal naar voormelde *Country Guidance* van EUAA juni 2026 en oordeelt zij dat de vraag of een Afghaan beschouwd wordt als verwesterd, afhankelijk is van individuele elementen. Het standpunt van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen concrete elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat

er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de verordening (EU) 2024/1347, kan echter niet worden bijgetreden, gelet op wat volgt.

Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier en uit zijn verklaringen ter terechtzitting blijkt dat verzoeker inmiddels tweeëntwintig jaar oud is en bijna zes jaar onafgebroken in België verblijft, waar hij naar school is gegaan, zich één van de landstalen eigen heeft gemaakt, een opleiding heeft gevolgd, zich een weg heeft gezocht naar de arbeidsmarkt en hier over een contract van onbepaalde duur beschikt (stukken gevoegd bij het verzoekschrift en stukken gevoegd bij de pleitnota). Verzoeker verklaart Afghanistan verlaten te hebben in 2017, wat betekent dat hij slechts dertien jaar was bij vertrek uit zijn herkomstland en dat hij er sedert meer dan negen jaar niet meer geweest is. Zijn reis naar en verblijf in Europa, en meer bepaald België, hebben een invloed op hem gehad, onder meer door zijn werk en zijn opleiding.

Verzoeker legt verschillende stukken voor die een beeld scheppen van de gedragingen en houding die hij doorheen zijn verblijf in België heeft aangenomen en waaraan, gezien onder meer hun uitgebreide inhoud, een zeker bewijswaarde wordt toegekend. De schooldirecteur getuigt op 3 februari 2023 dat verzoeker over verschillende vaardigheden beschikt die hem geschikt maken voor het beroep als schilder, waarna hij deze opsomt als volgt: organisatie, dialoog en communicatie, openheid van geest en zin voor menselijkheid, dynamiek en methodologie en zorgvuldigheid. De schoolresultaten tonen aan dat verzeker een goede houding heeft in de klas, hij respect heeft voor de andere leerlingen door niet steeds het antwoord te roepen maar ook de anderen de kans te laten om te spreken, dat hij een positieve mentaliteit heeft en steeds in een goed humeur verkeert. Verzoeker wordt uitdrukkelijk geprezen voor zijn positieve deelname aan het klasgebeuren en zijn gedrag (verzoekschrift, stukken 3 en 4). Verzoeker legt talrijke getuigenverklaringen voor van zijn voormalige leerkrachten die een duidelijk zicht bieden op de manier waarop verzoeker invulling heeft gegeven aan zijn verblijf in België. Zij getuigen dat verzoeker zich heel erg heeft ingezet, hij zich erg ingespannen heeft om het beroep van schilder te leren, hij heel respectvol is naar anderen toe en hij erg gemotiveerd was om Frans te leren, de cultuur hier te leren kennen en zich te integreren. Hij wordt meermaals geprezen voor zijn openheid naar andere culturen toe en zijn respect voor zowel de leerkrachten als voor de medeleerlingen (pleitnota, stuk 2). De stukken tonen aan dat verzoeker een duaal arbeidscontract had afgesloten voor tien maanden, van september 2024 tot juli 2025 en dat hij ondertussen over een arbeidscontract van onbepaalde duur beschikt, dat is ingegaan op 22 juni 2026. Verzoeker volgde in 2026, bij de Franstalige tak van het Rode Kruis in het kader van het project *'Hello Belgium*', een erkende burgeropleiding gedurende 60 uren. Verzoeker spreekt goed Frans, wat ook blijkt ter terechtzitting van 1 september 2026. Als adolescent is hij gedurende de voorbije zes jaren ondergedompeld geweest in de Belgische samenleving en werd hij noodzakelijkerwijze met westerse waarden en opvattingen geconfronteerd.

Zo hieruit niet noodzakelijkerwijze blijkt dat verzoeker daadwerkelijk verwesterd is, dient wel te worden vastgesteld dat hij tijdens zijn maatschappelijke participatie onmiskenbaar werd en wordt geconfronteerd met een andere manier van leven dan in Afghanistan en met westerse opvattingen, waaronder principes van (religieuze) verdraagzaamheid en gelijkheid tussen mannen en vrouwen en dit tijdens een cruciale fase in zijn ontwikkeling als tiener en adolescent. Verzoeker heeft weliswaar een deel van zijn vormende jaren in het Afghanistan van vóór de machtsovername door de taliban doorgemaakt, maar er kan niet aan worden voorbijgegaan dat hij een belangrijk deel van zijn vormende jaren ook in België doorbrengt en heeft doorgebracht en dat deze periode in zijn ontwikkeling, waarin jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden, essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. Hierdoor is het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer deze niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin hij is opgegroeid, doch aanzienlijk werden verstrengd door de taliban, de huidige *de facto*-overheid, over het ganse Afghaanse grondgebied. Verzoeker was analfabeet toen hij in België aankwam en heeft in Afghanistan geen school gelopen (AD CGVS, Verklaring DVZ, 12 maart 2021, punten 11 en 12). Het moet worden benadrukt dat verzoeker Afghanistan verliet in 2017, met name in de periode vóór de machtsovername van de taliban in augustus 2021, en bijgevolg opgroeide tijdens de periode dat de taliban weliswaar aanwezig maar nog niet aan de macht waren.

In het licht van het geheel van voorgaande neemt de Raad aan dat verzoeker, bij een terugkeer naar het huidige Afghanistan, waar sinds de machtsovername door de taliban een ingrijpende verstrenging van de sociale en morele normen heeft plaatsgevonden, ernstige moeilijkheden kan ondervinden om zich opnieuw aan te passen aan een samenleving waarmee hij, gelet op zijn jonge leeftijd bij vertrek en zijn langdurig verblijf in België, nog slechts een uiterst beperkte actuele affiniteit heeft. Er kan worden aangenomen dat verzoeker zijn veranderde gewoontes en opvattingen niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het talibanregime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico met zich mee dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Er moet

bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de talibanautoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde objectieve landeninformatie die door beide partijen wordt bijgebracht.

De Raad acht het niet onaannemelijk dat verzoeker, door zijn ervaringen alhier, al dan niet onbewust, een zekere vorm van opstandigheid of weerspannigheid kan tentoonstellen wanneer hij wordt verwacht zich te conformeren aan de heersende (sociale) normen van de Afghaanse samenleving. Wegens zijn leeftijd en individueel profiel is het bovendien niet onredelijk in hoofde van verzoeker een gebrek aan zelfinzicht en risico-inschatting aan te nemen. Hierbij wordt aangestipt dat verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan in contact zal komen met de taliban, de huidige *de facto*-autoriteit, en zal worden geconfronteerd met een Afghaanse samenleving die sinds zijn vertrek in 2017 erg is gewijzigd. Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet daarom rekening worden gehouden met de voormelde huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze (en veranderlijke) richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd na de machtsovername in augustus 2021 en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven. Zoals reeds vermeld, werden deze regels en normen sinds de machtsovername door de taliban, de huidige *de facto*-overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk verstrengd. Dit talibanbeleid is gedurende verzoekers afwezigheid verder geëvolueerd en verscherpt, met name wordt een zuivering van de Afghaanse samenleving nagestreefd waarbij het land evolueert naar een theocratische politiestaat met zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die toezien op de regulering van het dagelijkse leven volgens de sharia, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken. Voorts kunnen de taliban op de hoogte zijn van wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. Op dorpsniveau kunnen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *Afghanistan: targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55). Uit de landeninformatie blijkt dat personen die worden beschouwd als 'verwesterd' of als bepaalde normen hebbend overschreden, het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging daar de perceptie leeft dat terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen. De Raad meent dat verzoeker zich in een kwetsbare positie bevindt waar niet kan worden uitgesloten dat hij niet steeds het inzicht zal hebben om het 'spel te spelen', gelet op het feit dat hij reeds op dertienjarige leeftijd Afghanistan heeft verlaten. In de mate dat verzoeker bekend was met de Afghaanse waarden en normen bij zijn vertrek uit Afghanistan in 2017, wordt herhaald dat de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving niet meer volledig de Afghaanse waarden en normen weerspiegelen waarmee verzoeker in Afghanistan is opgegroeid en die hem bekend zouden zijn.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met zijn profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegeschreven overschrijding van sociale, morele en religieuze normen. De objectieve landeninformatie wijst op "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat, gelet op het cumulatief effect van verzoekers individuele omstandigheden, zoals zijn vertrek uit Afghanistan op dertienjarige leeftijd in 2017, zijn verblijf en traject in België gedurende cruciale jaren voor zijn sociale ontwikkeling, de verschillende stukken in het rechtsplegingsdossier, de verklaringen ter terechtzitting, zijn jonge leeftijd, zijn specifieke persoonlijke situatie gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het talibanregime en beoordeeld in het licht van de actuele landeninformatie over de algemene mensenrechtensituatie in Afghanistan, met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan op jonge leeftijd hebben verlaten, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen in de zin van artikel 3, punten 1 en 5 van de Verordening (EU) 2024/1347.

Er kan in verzoekers geval een verband worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging. Gelet op verzoekers individuele omstandigheden, in acht genomen het geheel van voorgaande vaststellingen, kan *in casu* aangenomen worden dat verzoeker dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en een (toegeschreven) morele, sociale en religieuze normoverschrijding waaronder (een toegeschreven) verwestering.

Tevens is er voor verzoeker in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden aangezien *in casu* de taliban de actor van vervolging zijn en het hele Afghaanse grondgebied in handen hebben.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van juni 2026 (p. 95) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. Het voorgaande wordt bevestigd in de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van juni 2026 (p. 99).
De Raad stelt dan ook vast dat in hoofde van verzoeker in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging omwille van een (toegedichte) politieke of godsdienstige overtuiging kan worden aangenomen in de zin van artikel 3, punten 1 en 5) van de Verordening (EU) 2024/1347.

Er blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is, noch artikel 12 van de Verordening (EU) 2024/1347.

De voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal niet verder te onderzoeken en te bespreken.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend zesentwintig door:

| | |
|---|---|
| I. FLORIO, | wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken, |
| K. VERKIMPEN, | griffier. |

| | |
|---|---|
| De griffier, | De voorzitter, |
| K. VERKIMPEN | I. FLORIO |